

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

XXXIII. Mutare quis consilium non potest in alterius detrimentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

non conceditur reo ; quia illata & probata violentia hunc odiosum & actorem favorabilem reddit. In causis Matrimonii, libertatis, dotis vel testamenti eam sustinens actor, quam reus favorabilior est; can. si quis 33. q. 1. &c. fin. de Sent. & re judic. speciali illarum favore actori patrocinante &c.

REGVLA XXXIII.

Mutare quis Consilium non potest in alterius detrimentum.

SUMMARIUM.

1. Declaratio hac est Regulæ Quod semel 21.
2. Sensus ejus & ratio.
3. Aliis non damno & iniuriosa consili mutatio licita,
4. Et aliquando laudabilis est.

SImillima huic est supra tradita Regula, Quod semel 21. cui præsens, ei que confona Regula 75. Civilis superaddit declarationem; ut
 2. Præfentis illi conjunctæ sensus sit, Quod semel placuit, displicere & consilium quis mutare non potest, in alterius injuriam vel detrimentum: sicut continget, si scrutiniō jam publicatō electores, & Publicatio 57. de Elec. aut, præsentatione Episcopo vel alteri superiori jam oblatā, patronus Ecclesiasticus, c. Cūm autem 24. V. At verò de jure parv. aut etiam laicus eum, quem primò præsentavit, excludendo variarent, c. cit pr. si iudex sententiam definitivam jam publicatam revocaret, l. Index 55. ff. de Re judic. & alias casibus, quibus ejus, quod semel placuit, displicentia & mutatio consilii fraudac detimento foret, Dynus & Barbo-

sa ad hanc Reg. uterque n. 2. Hujusmodi autem casibus inhibita mutationis consilii ratio est; quia alteri per alterum inquam conditionem non inferendam, Regula 74. in Pandectis: & præceptum est Juris Naturalis, alterum non lædendum & ius suum cujque tribuendum, l. Juris 10. § 1. ff. & §. Juris 3. Inst. de J. & J.

Quando verò consilii mutatio cum 3.

alterius injurya & damno injusto coniuncta non est, eam nec ius nec ratio moratur; sic enim Capitularibus, à postulatione superiori neccum oblatā recedendo, & patrono laico, primò à se præsentato secundum superaddendo, variare, si velint, Juri permisum est, c. Bona 4. de Popul. Prælat. &c. Cum autem cit. pr. quod hac eorum variatione neque postulati vel præsentati, neque superioris ius lædatur. Simili modò procurator ad negotia, te adhuc integra, l. Mandatum 15. ff. Mandati, & ad item in judicio præsequendam constitutus, ante litis contestationem à constitiente liberè revocatur, c. Quamvis 2. de Procurat. in 6. & in judicio, per contestationem illam non dum constituto, ab auctore libellus exhibitus licite mutatus & emendatur, l. Edita 3. C. de Edendo; quia ejusmodi revocatione mutatione vel emendatione nemini prejudiciosa est vel dammosa; cùm, si quæ earum occasione factæ fuit, expensæ ante omnia refundantur.

Quin consilii mutatio, cùm publicum vel privatum ius non resistit, quandoque laudabilis est ac sapientis, l. Non unquam 8. ff. de Bonor collat. præferunt, si illud noxiōsum minūlve utile apparet; cum enim consilia aptanda sint rebus, Seneca Epistol. 71. his temporum cursu mutatis, à semel approbatis recedes re & nova consilia inire quandoque poscit necessitas aut utilitas suadet, c. fin. pr. de Sent. excom. in 6. utique enim, ut

H h h h

Lucianus

Lucianus ait, Melius est, è medio curvare currere, qām male currere, Tholof. Lib. 2. de Republica cap. 8. n. 4.

REGVLA XXXIV.

Generi per Speciem derogatur. SUMMARIUM.

1. Genus & Species aliter à Philosophis:
2. Aliter à JCT. acipiuntur.
3. Sensus & Ratio Regula.
4. In Jure scripto & non scripto:
5. In re scriptis ac mandatis Principum:
6. In privilegiis:
7. In contractibus,
8. Testamentis ac legatis,
9. Et in omni alta materia militantis.
10. Species non semper explicat genus,
11. Neque isti ineffe semper intelligitur;
12. Si genus & species Juridicè sumantur.

L. Eneris & Speciei nomina non eandem significationem apud JCT. quam apud Dialecticos habent; apud hos enim sunt universalis, quæ pluribus: illud quidem specie, ut animal homini, equo, leoni: ista verò solò numerò differentibus, ut homo Titio, Cajo, Sempronio &c. convenient, de iisque prædicantur. Juris Consultis verò genus est omne id, quod plura subte continet; ut non solum homo, equus, leo & quævis species Dialectica; sed etiam vefis, triticum, lex, re scriptum, mandatum & similia sunt. Species autem est quodvis individuum sive singulare ex pluribus sub genere comprehensis, l. Mutuum 2. pr. ff. de Reb. credit. & l. In nave 31. ff. Locati, Canis ad hanc Reg. pr. & Strein. n. 1.

2. Quin à JCT. Speciei nomine etiam venit, quod minus est commune &

pauciora quā alterum comprehendit: ut, si duæ sint leges generales, ea quæ minus generalis est, species respectu alterius latius patentis: & si duæ sint leges speciales, ea quæ specialior est, attendatur, & species: altera verò ipsius respectu genus reputentur, Dynus ad hanc Reg. n. 8. & Decius in Reg. 80. Pandect. n. 1.

Quare proposita &, si quæ alia, latè patentis Regula sensus est, Quando dispositiones contraria sunt, ea que specialis est, generali derogat quod id, in quo ea contraria est: sive dein specialis generali antiquior sit, sive recentior aut coeva. Idem est de duabus dispositionibus generalibus & specialibus, quarum una plura, altera pauciora comprehendit; ferè enim minus generalis, generalior & magis specialis ei derogat, quæ est minus specialis. Quō sensu etiam exaudienda est Regula. In toto jure generi per speciem derogatur: & illud potissimum est, quod in speciem est directum: quæ est 80. in Pandectis, Dynus, Decius l. cit. & Tuscus Prædict. V. Genus conclus. 30. n. 30.

Ratio est: quia, cum duæ dispositiones sibi adversantur, reducendæ in concordiam sunt, si commode possunt, c. Cum expeditat 29. pr. de Elect. in 6. & l. Præcipimus 32. in fine. C. de Appellat. dispositiones autem generalis & specialis sibi adversantes in concordiam reduci commode possunt, si sequamur interpretationem Juris, generali dispositioni per speciem aliquid, id scilicet, in quo hæc illi contraria est, detrahi sive ab ea eximi declarant, Reg. cit. Confirmatur: quia genus representat Regulam: species autem Regula oppositam exceptionem. Cū ergo exceptio derogat Regulæ: non ista exceptione, generi quidem per speciem, non speciei per genus derogatio fieri.

Atque sic explicata, firmataque Regula omnes pene dispositiones pervagatur; spe-